

הוועד המתייעץ

לאור הדיווחים הישירים בהעולם הזה מהישיבות הסגורות של הוועדה המנהל, החל מסעליחישות (ומריבות) בין חברי הוועדה: מיהם המדליפים? הוהלט להפסיק את הפרומים הקרויים: ישיבות סגורות? כעת עברו שיבת חברי הוועד ל"התייעצויות". ביום הרביעי לא היתה ישיבה סגורה אחת, אלא שלוש (1) התייעצויות: ● **ההתייעצות מס' 1** היתה במכוניות בדרך לירושלים. העליה לכיתה היתה בקומבינציות שונות: **שאול עמיר** ו**נתן ברזין** וליכוד חברי יחידו. **עמיר** ניר הגיע לחוד. כל השישה (מלבד ישראל סלג — מערד — הנמצא בשירות מילואים) התנקו ביוקרתייתרבות למלח הילטון וכך באווירה של חמישה כוכבים, התנהלה —

ההתייעצות מס' 2: זו היתה, כנראה, התייעצות רבת-ישיבות, שכן ארכה שעה תמימה, כתוצאה אחרו משתפיה לבניין כלל שם אמורת היו להתנהל ישיבות הוועד-קמנהל המקוריות, בטרם עברו גילגולים מגילגולים שונים, מהותן של שתי התייעצויות הראשונות: חילוקי-דעות בין השישה הפותחת: חלק מתכריהוועד רצו להגביר עוד יותר את הטונים הצורמים בבניין כלל ולגזוף במנכ"ל הסדר.

אמנם אין לכך השלכה מעשית, אך יש לכך אפקט ציבורי-פרסומי" הסביב להעולם הזה אחד המשתתפים, ברצינות גמורה, השאר משכו לכיוון הפוך — הורדת הטונים ומיתון האווירה. פתק בבניין המחלוקת אף הועבר ל**אורי פורת**, במהלך הישיבה (הרשמית). המסר בפתק הבהול: "אך הצלתי אותך משאר חברי הוועד" על החתום היה המציל בה"א הידיעה, חבר הוועד-המנהל, פורת לא התרגש, נהגים בשחצנות אופיינית, רוחו להעולם הזה הישיבה התנהלה על מי מגוחות (אי לא — מיספר הגירסות כמיספר המשתתפים), ואו הגיעה **ההתייעצות מס' 3:** כסמור לסיום הישיבה, קם אלוף-התארים ברשות, **דויד ארמון**, והציע ש"הוועד המנהל ייצא להתייעצות..." וכך קמה כל הכנורה — שישה במספר — ועברה לחוד אחר לצורך "התייעצות חירום".

זו נמשכה 10 דקות, שבתומן חזרו המתייעצים להדרה-ישיבות. פורת הוועם. שנותר עם הנהלת רשות-השידור בחדר הישיבות הפתוחות, הודיע שבעתיד, באם ירצו חברי הוועד-המנהל הנכבדים להתייעץ — יקח הוא את חברי המנהל להתייעצות נגדית, "מכיוון שיש לנו נושאים רבים להתייעץ בהם, יימשכו התייעצויותנו זמן רב, בטרם נחזור לישיבה..." הבטיח לפרוזם הסגור והפתוח כאחד.

מאחרי הקלעים

אייאמון

ארבעת נציגי הליכוד בוועדה המנהל על תוכנית רשות-השידור וועמים על הפירסומים בעיתונות, המציגים אותם כגוש הנאבק במנכ"ל הרשות, **אורי פורת**:

"בישיבה הסגורה, שהתקיימה בתל-אביב (שעליה דיווח העולם הזה) היה זה דווקא **עמיר** ניר, נציג המערך, שהביע עמדות קיצוניות ביותר, רוחו להעולם הזה, הישר מהפרום הסגור. ניר, הסתכר, הציע להביע אייאמון באורי פורת כמנכ"ל הרשות, על רקע השתלשלות העניינים בפרשת זה הזמן. הוועד המנהל לא צריך להיות חותמת גומי של המנכ"ל? התבטא ניר, שהקפיד, אגב, להחזיק יחסי קירבה עם פורת ומישפחתו עד לאחרונה.

המר מתערב או לא?

שמועות פרועות ידעו לספר, השבוע, כי ובלוין המר, החליט עם שובו לארץ, להתערב בסיכסוך המתמשך בין **דוד ארמון** ו**נתן ברזין**, חברי הוועד-המנהל, ובין **אורי פורת**, מנכ"ל רשות-השידור.

הסיכסוך, שהתנהל הן בישיבות הוועד-המנהל, הן במיסדרונות רשות-השידור, ובעיקר מעל רפיה-עיתונים, הצריך, כך טענו ברשות, התיערבות של מישוהו מלמעלה, מישוהו כזה יכול להיות, כמובן, שריהיחיד, המופקר על רשות-השידור.

ביום השישי שעבר התקיימה פגישה משולשת בלישכתו של המר, בבניין הטלוויזיה הלימודית ברמת-אביב. בפגישה השתתפו, מלבד המר, גם **מיכה ינן**, י"ד הוועד המנהל ואורי פורת. מנכ"ל רשות-השידור. מפיצי השמועות התעקשו כי זימוז השניים

צל"ש

משעשע

● **לניסים מישעל**, עורך מוקד, על תוכנית משעשעת על הספורט הישראלי והאולימפיאדה. מישעל השכיל להביא לאולפן שישה אנשים, שכל אחד מהם ייצג צד אחר של הוויכוח הסוער סביב המישלחת הישראלית לאולימפיאדת

עורך הלפרין

איך לא לחדש כלום

לוסיאנג'לס, וסביב הספורט הישראלי והישגיו ככלל. צורת הוויכוח באולפן חשפה את מצב הספורט בארץ.

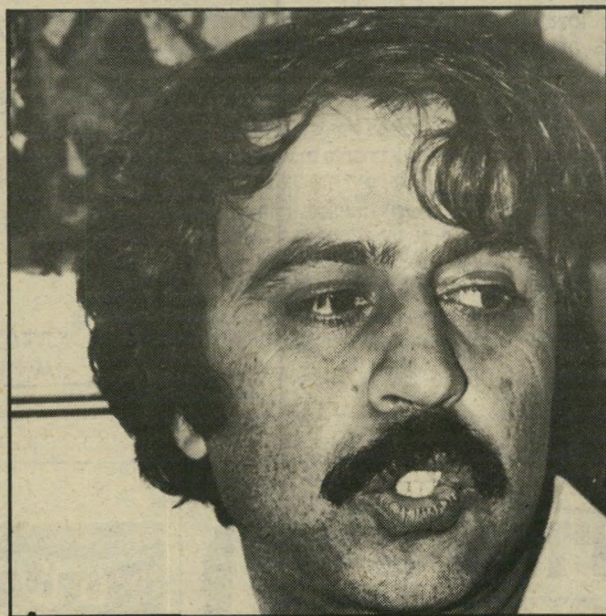
צל"ג

משעמם

● **לעימנואל הלפרין**, עורך השבוע — יומן אירועים, שהצליח להציג לפני הצופים

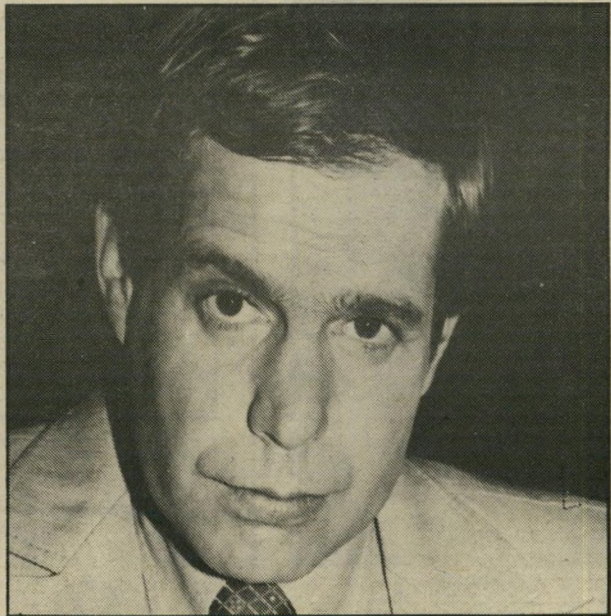
סטפוס קוו בין קרפין לחלבי

אחרי שיחה ממושכת, שקיימו בארבע עיניים עורך מבט, **מיכאל קרפין**, וסגנו, **רפיק חלבי**, החליטו השניים להפסיק את הריב ביניהם (העולם הזה 15.8.84). קיום השיחה בין השניים

עורך-מישנה חלבי

— ואיננה עוד!

עורך קרפין

היתה חברות —

אחד מאנשי-המחלקה הציע שתקציב רשות-השידור צריך לבוא ממישרד-הבריאות, ולא ממישרד-החינוך, מכיוון שבמחלקה כולם מטורפים.

מה שבטוח...

אחת מתופעות-הלוואי של מאבקי-היחידה בין הוועד המנהל של רשות-השידור ובין מנכ"ל, הוא צירופה של **רוח-מלחמה**, מזכירתו של **אורי פורת**, לישיבות הוועד המנהל. ביום הרביעי, לפני שבועיים, הפגיע פורת את חברי הוועד, כשהופיע בלווייתה והתעקש על נוכחותה בישיבה. העילה הרישמית לשיתופה: "כדי שתשרשם את פרוטוקול הישיבה". הסיבה האמיתית, מסבירים מקורביו של פורת, "שאורי ישמור על שריוני שפיותו בבית" המשוגעים הזה: שתהיה לפחות עדה אחת למה שמתחולל שם. ברוחמה, הם מוסיפים, "אין

חברי-ועד ניר

לא חותמת-גומי

לחשוד שאינה אובייקטיבית, מכיוון שהיתה מזכירתו הנאמנה של המנכ"ל הקודם, **יוסף לסידי**."

נוסעים נוסעים

נסיעה טובה: למי לחבר הוועד-המנהל, **נתן ברזין**, הנוסע לארצות-הברית לצורך "השתל-מות".

השתלמות פירושה ביקורים בתחנות-טלוויזיה שונות. כרטיסי-הטיסה ובתי-המלון יומנו אומנם עליירי ברזן עצמו, אך עמיתו לוועד מרווחים שברון דורש לעצמו מימון הוצאות-אישל.

מהרורה משעממת. הלפרין הביא אוסף של כתבות, שלא חירשו כלום, לגבי המגעים הקואליציוניים חסרי-המוצא.

"מוקד"

בהמשכים

הוויכוח הסוער באולפן מוקד, שהתחיל בשידור התוכנית על הספורט (ראה לעיל) נמשך עוד שעה ארוכה אחריו. יעקב וישניה, מאמך-ההתעמלות של נבחרת-ישראל, המשיך להטיח דבי רים קשים בעיתונאי הארץ יהושע שגיא. הלה, מצידו, לא נשאר חייב וענה לו, רק אחרי מאמצים בלתי-נלאים של **שלמה גנרין**, בימאי מוקד, הופסק הוויכוח זמנית. גנרין הצליח לשכנע את הצדדים הנצים לעזוב את האולפן, ולהמשיך את הוויכוח במזנית בדרך לתל-אביב.